

D) Wosobinske pomjenowanja po wsach a městach.

Na zwučne prašenje: što sy? abo zwotkel sy? je sebi naš serbski lud k swojim městnostnym (Wjesnym a městnym) mjenam wutworił wosebite wosobinske wěcowniki (substantiva) a přidawniki (adjectiva) a to wěcowniki z kóncowku hs. -'an (pl. -'enjo), ds. -ań (pl. -ańe) a přidawniki pak z jednorej kóncowku hs. ds. -ski pak ze zestajenej hs. -'anski, ds. -'ański. Prašeju-li so će na př. : što abo zwotkel sy, prajiš jako Hornjołužičan : ja sym Turjan Matej Urban abo M. Urban Turjanski — a jako Delnjołužičan : ja som Werbjanar Mato Kósyk abo Mato Kósyk Werbjański. Ale dokelž so při přiwěšenju tutech kóncowkow wšelake přeměnenja z wukóncami městnostnych mjenow stawaja a mjena same so, hdyž su dlěše, často tež nutřka skrótšeju, je bjez džiwa našim spisowaćelam ćežko, přeco prawy wot našeho luda wutworjeny a nałożowany wosobinski wěcownik a přidawnik a to wosebje pola jim zdalenyh městnosćow wuslědźić. Tohodla mam ja za wužitne, haj nuzne, tu jako posledni wotdźěl (D) w alfabetskim porjedže prawe twórby našich hornjoserbskich (I) a delnjoserbskich (II) městnostnych wosobinskich wěcownikow a přidawnikow přidać. Z třećeho wotdźěla (C. Mjena zwonka Łužicow) sym jenož najznaćiše a wot Serbow husćišo trjebane wubrawši do I. a II. rjada sobu zarjadował a z hwěžku * woznamjenił.

I. Hornja Łužica.

Wšitke městnostne mjena na -ow a na -in (-yn) tworja wosobinske wěcowniki na -owčan (na př. Wotrowčan, f. Wotrowčanka a -injan resp. (-ynjan) (na př. Kopšinjan, Worecynjan, f. Kopšinjanka, Worecynjanka) a přidawniki na -owski, a, e na př. Kulowski, a,) a -in (-yn) -ski (na př.